A fogakat gyöngyszerűvé varázsolja az ODOL fogpép. Ezért használjon fogainak ápolásához ODOL fogpépet.

ODOL

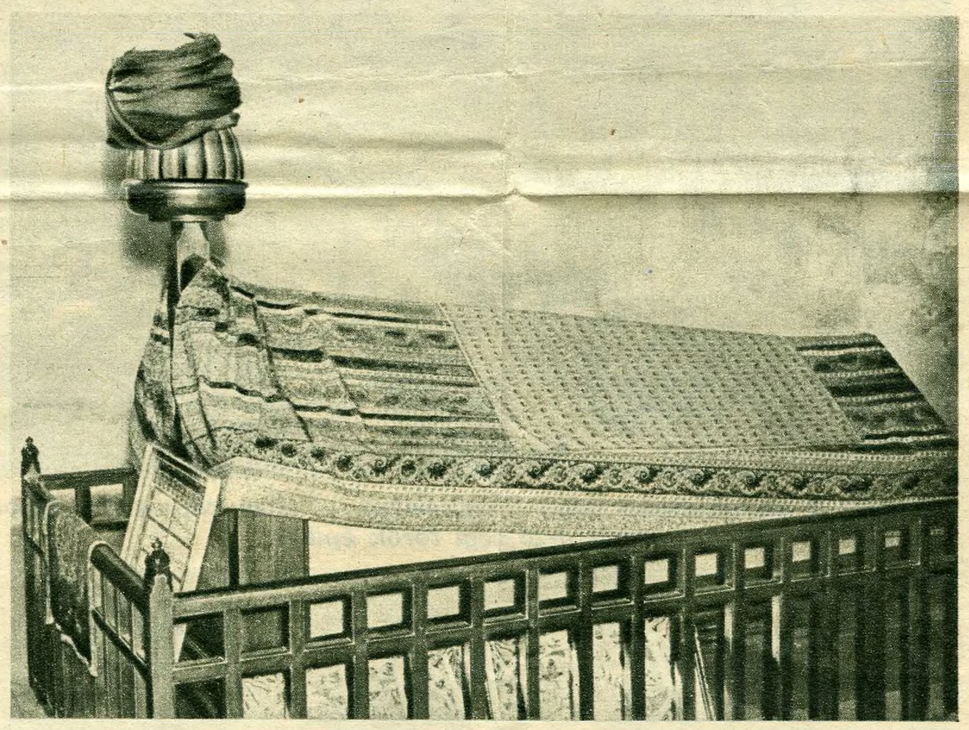

Drága keleti szőnyegek boritják Gül Baba, a rózsák atyja koporsóját.

részünknek. Kapuzata és középpontja a Margit-sétány, a fővárosi kertészet parkrózsa megfigyelőhelye. A Veronika-kápolna oldalát valóságos rózsaszőnyeg díszíti. És az egész dombon egymást érik a virágos, rózsáskertü villák. A másik „magaslatunk", a Gellérthegy sem panaszkodhatik; ugyancsak rózsás az is. Déli lejtője különösen alkalmas talajával és éghajlatával a rózsakertészetre. Nyugati lábánál a Kertészeti Akadémia „hivatásos" rózsaligete. A Szent Gellért-szobor körül is illatoznak egész nyáron át a rózsák. Lejjebb, kissé nyugatra, a lebontott Tabán helyén meg valóságos rózsaerdőt varázsoltak elő a földből a szorgos kertészkezek. A fehérmárvány tüzéremlékkel szemben égővörös rózsák nőnek, illatoznak, mintha csak a kibuggyanó, a Hazáért ontott piros vér jelképei lennének... A Várkert, a Bethlen-sétány igazi hazája a rózsáknak. A Lovasuton egymást érik a rózsabokrok és a — szerelmesek...

Hogy még Budán maradjunk, emlitsük meg a Városmajort is, meg a Fogaskerekü uj állomását. Itt van a városmajori kertészeti telep gazdag rózsagyüjteménye, rózsanevelő és fenyőcsemete kertje, amely a főváros közkertjeinek és tereinek szükségletét látja el. A Béla király-ut és Mátyás király-ut vezet fel innen a Svábhegyre, amelyet nyugodtan nevezhetnénk „Rózsahegynek" is. Aztán a Hüvösvölgy, a Zugliget és minden budai villanegyed csupa virág, csupa rózsa.

De a pesti oldal sem marad el a budai mögött. Ott van a Városliget, az Állat- és Növénykert, meg a Népliget, hogy csak a nagyobb „rózsavidékeket" emlitsük. Majd beljebb a Rózsák-tere, Árpádházi Szent Erzsébet fehér szobrával, akinek még a köténye is tele van rózsákkal. Hogyne lenne tele a szobor előtti tér... A Petőfi-tér, Erzsébet-tér, Szabadság-tér mind valóságos rózsakert.

Utolsónak hagytuk, pedig elsőnek kellett volna emlitenünk a Margit-szigetet. Akármerre lépjünk is ezen a költői szépségü mese-szigeten, mindenütt csak virágot, csak rózsát látunk. Legfelejthetetlenebb élmény a sziget közepén lévő nagy rózsatelep. Bokorrózsák, rózsaágyak, magastörzsü rózsák, szinpompás és csodálatosan szép rózsakoszoru veszi körül Erzsébet királynő — a rózsák egyik legköltőibb lelkü rajongójának — szobrát.

Ennyi pazar rózsadisz mellett bátran nevezhetjük Budapestet a „rózsák városának".

dr. Károly Rezső.

MINIATÜRÖK

Bánffy Dezső báró (1843—1911) miniszterelnök egy jótékonysági ünnepély alkalmából kiadott emlékalbumba a következőket irta:

„*Bis dat* (kétszer ad), ki nem *biztat*, hanem *pizt ad.*"

(*NB.*: Utalás a „Bis dat qui cito dat" latin közmondásra. Kétszer ad, aki gyorsan ad.)

*

XI. Lajos (1423—1483)

francia király halálos ágyán feküdt s gyóntató papját kivánta magához. A lelkész megjelent s buzgón mondta az imát:

— Az Ur állitsa vissza a te egészségedet s hosszabbitsa meg életedet!

— Amen — mondta rá a király.

— Ha pedig kiszólittatnál ez árnyékvilágból jussál be a paradicsomba!...

— Csitt! — szólt a király — nem kell egyszerre annyit kérni. Először csak hadd gyógyuljak fel.

*

Petőfi Sándor (1823—1849)

költeményeit egy alkalommal *Császár Ferenc* irodalomtörténész megbirálva ócsárolta. A költő ekkor mosolyogva igy nyilatkozott:

— A császár gyülöl, annál jobban fog népe szeretni.

*

Krüger Paulus-t (1825—1904), a transwaali köztársaság elnökét egy alkalommal valamelyik messzeeső farmról egy vén búr látogatta meg. Valami jó kormányhivatalt kért tőle.

— Tudsz-e irni és olvasni? — kérdezte Krüger.

— Olvasni tudok, de irni nem.

— Nagyon kár. Ha nem tudsz irni, akkor legfeljebb miniszternek tehetnélek meg; ilyen állásom azonban jelenleg nincs üresedésben.

*

Schuster Konstantin (1817—1899) váci püspök beiktatása után kertésze egy pompás ananásszal kedveskedett a püspöknek.

— Mi ez, fiam? — kérdezte a főpap.

— Ananász — válaszolta a kertész.

— És mire való az?

— Majd ha lakomát ad kegyelmességed, ez lesz az asztal ékessége.

— Valóban szép, pompás gyümölcs; s hol terem ez?

— Kegyelmességed kertjében

— No hát tudod, fiam, hogyha kertemben ilyen drága gyümölcs terem, akkor bérbeadom, az több hasznot hoz. Mert tudd meg, fiam, hogy a váci püspök szegény ember, annak asztalára nem szokott efféle nyalánkság kerülni.

*

Talleyrand-Périgord Charles herceg (1755—1838)

francia államférfiu igen szellemes ember volt és nem mulasztott volna el egy alkalmat sem, hogy szellemességét fitogtassa. X. Károly koronázásakor a rheimsi székesegyházban, ugyanabban a pillanatban, midőn a koronát a király fejére tették, több kis madarat fehér szalagokkal ékesitve, szárnyra bocsátottak. A szegény kis madarak közel érvén az égő gyertyákhoz, magukat megégették s a jelenlévő nézőkre élettelenül hullottak le. Akkor Talleyrand ezt az elmés megjegyzést tette:

— Most kezdjük ám az igazi aranyidőket élni: ime, a madarak sülten repülnek a szánkba.

*

Simonyi József báró-tól (1771—1832),

a hires huszárezredestől egyszer megkérdezték, hogy tetszettek neki a franciák?

— Sehogysem — felelte az ezredes. — Én az emberekkel ugy vagyok, mint a posztóval: mentől durvább, annál tartósabb; a franciák igen simák és finomak.

*

Rostand Edmond

francia drámairó egy éjszakára kénytelen volt egy vidéki szállodában megszállani, azonban egész éjjel nem tudott aludni. Másnap reggel a szállodás megkérdezte hires vendégét, vajjon jól aludt-e?

— Az igazat megvallva, nem — felelte Rostand. — Azonban ma éjjel határozottan megerősödött bennem az a meggyőződés, hogy Noé bárkájában két felesleges állatot is magával vitt: két bolhát.

*

Wilde Oscar (1856—1900)

angol költő egy alkalommal nagyobb társaságban volt, ahol csevegés közben a „küzdés" különféle válfajait tárgyalták. Beszéltek a háborus, a politikai, a gazdasági küzdelmekről, a párbajról. Mindenki elmondta véleményét és felfogását.

Ekkor valaki Wildehoz fordulva azt kérdezte, melyiket találja a küzdés legszebb formájának.

— Az önmagammal vivott küzdelmet — felelte a költő. — Mert erről legalább bizonyosan tudom, hogy uriemberek közt folyik.

Beaumarchais Pierre (1732—1799) francia iró szolgája igen részeges volt és csak a legritkább alkalmakkor lehetett őt józan állapotban látni.

Egy reggel, amint tántorogva járkált az inas Beaumarchais szobájában, az iró tovább nem türtőzhette magát, igy kiáltott rá:

— Te gazember, már ismét részeg vagy... és még hozzá korán reggel?

— Bocsásson meg, uram — szólt az inas —, ez még a tegnapi maradék.

JG 54

Uj és gyors ut szép arcbőr elérésére!

Cseppentsen egy kevés Scherk Gesichtswasser-t (arcviz) vattacsomóra és dörzsölje le vele gyengén arcát. Meglepetés éri. A vattacsomó egészen fekete. — A bőr alapos tisztitása a szép arcbőr előfeltétele. A Scherk Gesichtswasser (arcviz) mélyen behatol a pórusokba, kioldja a mitesszereket és tisztátalanságokat. Bőre ujból lélegzeni tud. A Scherk Gesichtswasser (arcviz) felfrissiti és egészségesebbé teszi